

Pelle

Det var en gång en li - ten pilt som het - te Pel - le. Hans
fa - der lantman var och råd - de om ett stäl - le med då - lig be - tes - mark och än - nu
säm - re jord, så det blev knapp och ma - ger kost på bon - dens bord.

1. Det var en gång en liten pilt som hette Pelle.
Hans fader lantman var och rådde om ett ställe
med dålig betesmark och ännu sämre jord,
så det blev knapp och mager kost på bondens bord.
2. Men Pelle växte upp, blev stor och stark med tiden.
I bygden sade man att han var lite vriden,
ty utan rast han grävde diken, röjde skog
på mark som aldrig rörts av spade eller plog.
3. Men se! Om några år kom lönen för hans möda
då han med lust och fröjd högg av sin första gröda.
Då sade man ej mer att Pelle var en tok,
nej, nu förstod man mycket väl att han var klok.

J.O. Laurin